

РЕШЕНИЕ

№ 2933

гр. София, 30.04.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 20.09.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на
прокурора Радо Стоев, като разгледа дело номер **4722** по описа за **2017**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).
Образувано е по жалба на А. К. К. против Заповед № 3-155 / 28.02.2017 г. на Изпълнителния директор на Националната агенция по приходите (НАП), с която е прекратено служебното му правоотношение на основание чл. 105, ал. 1, вр. ал.2 от ЗДСл.

Жалбоподателят твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като преди постановяването ѝ е оттеглил искането си за прекратяване. Моли съда да отмени заповедта. Моли и за присъждане на разноски.

Ответникът - Изпълнителния директор на Националната агенция по приходите, представляван от юрисконсулт Ф., оспорва жалбата. Твърди, че е молбата за оттегляне на искането за прекратяване на правоотношението не е била достигнала до органа по назначаване при постановяване на заповедта. Моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не встъпва в производството и не изразява становище.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМИ.

Подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от лице с активна процесуална легитимация – адресат на оспорвания административен акт и в срок.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и като събра и прецени в тяхната съвкупност всички представени по делото писмени доказателства, както и възприетите от съда свидетелски показания, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното:

Прекратяването на служебното правоотношение е извършено от компетентен административен орган – органът по назначаване. Съгласно чл.13, ал.1 от ЗНАП орган по назначаване на всички държавни служители в приходната агенция е изпълнителният директор.

При издаването на административния акт е спазена установената писмена форма.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на административния акт.

Предвид горното, не са налице основанията за отмяна на заповедта на основание чл.146, т.1, т.2 и т.3 от АПК.

Съдът обаче счита за основателни доводите за незаконосъобразност на административния акт поради нарушения на материалния закон и целта на закона, поради което и заповедта следва да бъде отменена на основание чл.146, т.4 и т.5 от АПК.

Заповедта е прекратена при неизяснени фактически обстоятелства и при липса на фактическите и правни основания за издаването ѝ.

От събраните по делото доказателства се установява, че А. К. К., на длъжност Инспектор по приходите в ТД на НАП – [населено място] е подал едномесечно уведомление за прекратяване на служебното му правоотношение. Същото е с дата, поставена от лицето на 16.02.2017 г. Липсва поставена достоверна дата от системата на ведомството, но е налице подпис за съгласуване от 17.02.2017 г. от М.К., директор на ТД на НАП – В., предвид което следва да се счита, че същото е било подадено във ведомството най – късно на 17.02.2017 г.

На 24.02.2017 г., с вх. № 8678 / 24.02.2017 г. във ТД на НАП - В., в който работи и служителят, последният е подал уведомление, с което оттегля направеното такова от него за прекратяване на правоотношението. Уведомлението за оттегляне на предходното е било изпратено в централата на ТД на НАД едва с писмо изх. № 8678 -1 / 09.03.2017 г. на ТН на НАП –В..

Междувременно на 27.02.2017 г. по вътрешната електронна поща М. Д. на длъжност Директор на Дирекция Управление на човешките ресурси“ в ТД на НАП е била уведомена за оттеглянето на уведомлението за прекратяване.

Въпреки това на Изпълнителния директор на НАП е бил докладван за подпис проект на заповед за прекратяване, съответно на 28.02.2017 г. е издадена процесната Заповед № 3-155 / 28.02.2017 г. на Изпълнителния директор на Националната агенция по приходите (НАП), с която е прекратено служебното му правоотношение на основание чл. 105, ал. 1, вр. ал.2 от ЗДСл., считано от 17.03.2017 г., т.е. с изтичане на едномесечния срок на предизвестieto.

Съгласно нормите на чл. 105, ал. 1 и 2 от ЗДСл. държавният служител може едностранно да прекрати служебното правоотношение, като подаде писмено заявление до органа по назначаване. Служебното правоотношение се прекратява с изтичането на едномесечен срок, който започва да тече от деня на подаване на уведомлението.

Следователно писменото уведомление представлява едномесечно предизвестие от

страна на държавния служител за прекратяване на служебното правоотношение.

Доколкото инициативата е на служителя и прекратяването не зависи от волята на органа по назначаването, той може да оттегли уведомлението си до момента на прекратяване на служебното правоотношение.

Видно, че към 24.02.2017 г., т.е. преди издаване на заповедта и преди прекратяване на служебното правоотношение, е било налице уведомление за оттегляне на искането за прекратяване на правоотношението. Следователно, към 24.02.2017 г. уведомлението от 17.02.2017 е било оттеглено и следва да се счита, че не съществува.

Служителят работи в ТД на НАП – В., която е регионална структура на НАП и подаването на уведомлението, адресирано именно до Изпълнителния директор на НАП в официалното деловодство на ведомството, макар и в неговата териториална структура следва да се счита за отправено до органа по назначаването на датата, на която е постъпило и регистрирано в това деловодство.

Каква е вътрешната организация на работата в НАП, движението на вътрешната поща и съответно какви са причините писмо подадено на 24.02.2017 г. да се изпрати към централата едва на 09.03.2017 г., съответно защо уведомлението, получено по електронна поща на 27.02.2017 г. не е взето предвид са въпроси, ирелевантни към преценка на момента, в който уведомлението за оттегляне на предходното такова се счита за подадено и то е именно когато е регистрирано, т.е. получило достоверна дата в официалната деловодна система на ведомството, независимо в коя нейна териториална структура е станало това.

В случая, към момента на издаване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение 28.02.2017 г. вече не е имало предизвестие за прекратяване на служебното правоотношение, поради което не е било налице и фактическото и правно основание на чл. 105 от ЗДСл., въз основа на което е издадена оспорената заповед.

Ето защо заповедта е издадена в противоречие с материалноправните предпоставки на чл. 105, ал. 1 от ЗДСл. и следва да бъде отменена като незаконосъобразна на основания по чл.146, т.4 и т.5 от АПК.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.1 АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него разноски в размер на 10 лв. за държавна такса.

Водим от горното, и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд - София град, II отделение, 35 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на А. К. К. против Заповед № 3-155 / 28.02.2017 г. на Изпълнителния директор на Националната агенция по приходите.

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите да заплати на А. К. К. с ЕГН [ЕГН] разноски по делото в размер на 10 /десет/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

